

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 martie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecătorii Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 28 martie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, declarate de către avocații Grosu Vladimir și Zmeu Alexandru în numele inculpatului și inculpatul

Pașa Nicolae xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 03.09.2014 - 28.03.2016;

2. Instanța de apel: 03.05.2016 - 28.11.2017;

3. Instanța de recurs: 05.01.2018 - 06.03.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 28 martie 2016, Pașa Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal la 6 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de executor judecătoresc pe un termen de 10 ani.

Acțiunea civilă intentată de către SRL „Xxx”, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Pașa Nicolae, având spre executare Titlu executoriu nr.2e-756/14 din 18 ianuarie 2014, eliberat de Judecătoria Râscani, mun.Chișinău, judecător Steliana Iorgov, prin încheierea nr.019-1379/14 din 21 ianuarie 2014, a aplicat sechestrul pe conturile bancare, pe bunurile mobile și imobile ale SRL „Xxx”, în limita sumei de 40 882,40 euro, echivalentul a 732 645,31 lei, adjudecată în cadrul unui proces civil la cererea de chemare în judecată a SRL „Xxx”. Urmare, ignorând prevederile art.117 alin.(1) Cod de executare și art.176 alin.(2) Cod de procedură civilă, care îl obliga să evalueze bunurile sechestrate la prețurile medii de piață și să aplice sechestrul doar în limita valorilor revendicărilor din acțiune, s-a deplasat la frigiderul SRL „Xxx” nr.33, din str.xxxxx, unde în lipsa administratorului sau reprezentantului SRL „Xxx”, a aplicat sechestrul prin procesul-verbal de sechestrul din 21 ianuarie 2014 asupra peștelui și crevetele congelate ale SRL „Xxx” în sumă de 1 493 025,60 lei (fără TVA) potrivit actului de inspecție financiară din 04 noiembrie 2014, în care nu a inclus intenționat valoarea de contabilitate a acestora. Potrivit procesului-verbal de sechestrul, sub sechestrul au fost plasate: **1.** 1482 kg de pește „Somon 6-9 kg”; **2.** 1565,80 kg de pește „Somon 1 kg+”; **3.** 1015,8 kg de pește „Chetă 9-12 LSB”; **4.** 2810 kg de pește „Păstrăv 1-2 kg”; **6.** 535,9 kg fileu de pește „Chetă C”; **7.1.** 658 kg de „Crevete M 500 gr”; **7.2.** 1169 kg de „Crevete 500-1000 gr”, 6-7 kg; **8.** 492 kg de fileu de pește „Păstrăv”; **9.** 780 kg de pește „Biban de mare (pește roșu)”; **10.** 2320 kg

de pește „Zubatca”; **11.** 2231 kg de pește „Grenadier”; **12.** 390 kg de pește „Halibut 2-3 kg”; **13.** 80 kg fileu de pește „Hering”; **14.** 15 700 kg de pește „Salaca 15+”; **15.** 3800 kg de pește „Păstrăv 1-3 kg”.

La fel, în vederea asigurării acțiunii civile, executorul judecătoresc Pașa Nicolae, la 30 ianuarie 2014, a aplicat sechestrul și pe mijloacele bănești aflate la contul bancar al SRL „Xxx”, deservit de filiala nr.17 a BC „Moldova Agroindbank”, soldul căruia constituia xxxxx lei.

Tot el, după aplicarea sechestrului pe conturile bancare, pe bunurile mobile și imobile ale SRL „Xxx” în sumă de 1 493 025,60 lei (fără TVA), invocând o convenție între părți în scopul anulării parțiale a sechestrului, prin încheierea nr.019-1379 din 06 februarie 2014, a dispus ridicarea sechestrului pe peștele indicat la pct-le nr.14 și nr.15 din procesul-verbal de sechestrul, care constituia suma de 727 450 lei, după cum urmează: 14. 15 700 kg de pește „Salaca 15+” și 15. 3800 kg de pește „Păstrăv 1-3 kg”.

Ulterior, prin încheierea nr.019-1001 r/14 din 21 februarie 2014, executorul judecătoresc Pașa Nicolae, făcând referire la Raportul de evaluare a bunurilor sechestrate executat la 04 februarie 2014 la cererea SRL „Xxx” și faptul că, valoarea mărfii sechestrate depășește esențial mărimea sumei urmărite, a dispus anularea sechestrului pe pește și crevete în sumă de 550 779 lei, indicate la punctele nr.1, nr.2, nr.7.1 și nr.12 a procesului-verbal de sechestrul, după cum urmează: 1. 1482 kg de pește „Somon 6-9 kg”, 2. 1565,80 kg de pește „Somon 1 kg+”, 7.1. 658 kg de „Crevete M 500 gr”, 12. 390 kg de pește „Halibut 2-3 kg”.

Prin încheierea nr.019-1379 din 12 martie 2014, a plasat din nou sub sechestrul pe bunurile care au fost libere de sechestrul prin încheierea din 21 februarie 2014, totodată eliberând de sub sechestrul pe cele indicate la punctele nr.3, nr.4, nr.6, nr.8, nr.9, nr.10, nr.11 și nr.13, în sumă de 541 642 lei, și anume: 3. 1015,8 kg de pește „Chetă 9-12 LSB”, 4. 2810 kg de pește „Păstrăv 1-2 kg”, 6. 535,9 kg fileu de pește „Chetă C”, 8. 492 kg de fileu de pește „Păstrăv”, 9. 780 kg de pește „Biban de mare (pește roșu)”, 10. 2320 kg de pește „Zubatca”, 11. 2231 kg de pește „Grenadier”, 13. 80 kg fileu de pește „Hering”,

Urmare, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Botanica, mun.Chișinău din 25 martie 2014, s-a dispus anularea încheierii executorului judecătoresc Pașa Nicolae nr.019-1379/14 din 12 martie 2014, menținând doar sechestrul pe conturile bancare ale SRL „Xxx” în limita sumei de 40 882,40 euro.

Prin decizia Colegiului Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014, a fost casată încheierea Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 25 martie 2014, în partea prin care s-a dispus anularea încheierii executorului judecătoresc N.Pașa nr.019-1379/14 din 12.03.2014, adoptată o nouă hotărâre, prin care capătul de cerere înaintată de debitorul SRL „Xxx”, privind anularea încheierii executorului judecătoresc N.Pașa nr.019-1379/14 din 12.03.2014, prin care s-a dispus anularea încheierii din 21.02.2014, anularea parțială a procesului-verbal de sechestrul din 21.01.2014, cu eliberarea de sub sechestrul a mărfurilor plasate la pozițiile nr.nr. 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11, 13 și menținerea sechestrului pe mărfurile plasate la pozițiile nr.nr.1, 2, 7, 12, a fost respinsă, ca neîntemeiată. În rest, încheierea primei instanțe, în partea prin care a fost menținută încheierea executorului judecătoresc N.Pașa privind aplicarea sechestrului pe conturile bancare ale debitorului SRL „Xxx”, în limita sumei de 40 882,40 euro, a fost menținută.

Între timp, pe perioada contestării inclusiv în instanța de judecată a acțiunilor executorului judecătoresc Pașa Nicolae, a expirat termenul de valabilitate la anumite cantități de pește și crevete, potrivit procesului-verbal de sechestru - 9. 780 kg de pește „Biban de mare (pește roșu)”, termenul de valabilitate al căruia a expirat la 16 aprilie 2014; - 10. 2320 kg de pește „Zubatca”, termenul de valabilitate al căruia a expirat la 12 martie 2014; - 11. 2231 kg de pește „Grenadier”, termenul de valabilitate al căruia a expirat la 28 martie 2014; - 7.1. 658 kg de „Crevete M 500 gr”, termenul de valabilitate al căruia a expirat la 31 martie 2014.

Potrivit actului de inspecție financiară din 04 noiembrie 2014, au fost transmise spre nimicire conform facturii Seria WB 1911351 din 15 septembrie 2014, 1848,00 kg de pește „Zubatca”, 1012,00 kg de pește „Grenadier”, 780,00 kg de pește „Biban de mare” și 630,00 kg „Crevete M 500 gr” , cu o greutate totală de 4270,00 kg în valoarea totală de 142 526,72 lei (fără TVA).

Prin acțiunile sale, executorul judecătoresc Pașa Nicolae, a aplicat sechestrul pe conturile bancare, pe bunurile mobile și imobile ale SRL „Xxx”, în valoarea totală de 1 493 025,60 lei (fără TVA), cu mult peste valoarea acțiunii care constituia 40 882,40 euro, echivalentul sumei de 732 645,31 lei, sistând astfel nejustificat întreaga activitate a agentului economic SRL „Xxx”, fiind lipsită de posibilitatea de a-și achita datoriile față de furnizorii de marfă, achitarea salariilor angajaților, inclusiv pentru alte utilități, iar prin expirarea termenului de valabilitate a cantităților de pește și crevete au fost cauzate daune în proporții considerabile, în sumă de 142 526,72 lei (fără TVA).

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

- procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în baza art.328 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani și în baza art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 11 ani, iar în temeiul art.84 Cod penal, definitiv la 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 13 ani, cu admiterea acțiunii civile, prin care să fie dispusă încasarea în folosul SRL „Xxx” a prejudiciului material în sumă de 330 000 lei, invocând că instanța nu a reținut probele prezentate de partea acuzării și anume, declarațiile părții vătămate Pjotr Sorbu, a martorilor O.Tatarova, M.Percic, V.Cotici, V.Gorenco, A.Guțu, cât și probele scrise, care în totalitate confirmă vinovăția inculpatului în cele incriminate; pedeapsa stabilită de instanță este un prea blândă, la care nu s-a reținut că inculpatul nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate și comportamentul acestuia față de partea vătămată;

- reprezentantul SRL „Xxx”, M.Kușnir, care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat potrivit învinuirii aduse, cu admiterea integrală a acțiunii civile intentate de SRL „Xxx”, invocând că inculpatul a acționat contrar prevederilor art.117 alin.(1) Cod de executare și 176 alin.(2) Cod de procedură civilă, potrivit cărora sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorilor revindicărilor din acțiune, părțile sunt obligate să evalueze bunurile sechestrate la prețurile medii de piață, astfel inculpatul a aplicat sechestrul pe peștele și crevetele SRL „Xxx” în sumă de 2 030 291 lei, fără a evalua valoarea reală a mărfii sechestrate la prețuri medii de realizare a acesteia, prin ce a cauzat agentului economic daune considerabile ce au survenit prin

stoparea activității părții vătămate în rezultatul acțiunilor ilegale ale executorului judecătoresc; - potrivit actului de inspecție financiară din 04 noiembrie 2014, sechestrul a fost aplicat pe valoarea mărfii în sumă de 1 493 025, 50 lei (fără TVA), pe când actul de evaluare depus în cadrul procedurii de executare, care nu a fost contestat de părți, demonstrează un prejudiciu material adus părții vătămate în mărime de 330 000 lei, evaluare efectuată la prețurile medii de piață, inclusiv TVA;

- avocatul A.Zmeu în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, iar acțiunea civilă să fie respinsă, invocând că în acțiunile inculpatului lipsește obiectul infracțiunii, care constituie elementul obligatoriu al componenței de infracțiune, precum lipsește și fapta prejudiciabilă, care constituie semnul obligatoriu al laturii obiective, fiindcă intenția procedurii de executare a fost legală și întemeiată în baza unui document executoriu emis de instanța de judecată, acțiunile inculpatului au fost menținute de instanța civilă, ceea ce confirmă legalitatea și temeinicia acestora; - legalitatea acțiunilor inculpatului au fost confirmate și prin decizia Colegiului disciplinar al executorului judecătoresc de pe lângă Ministerul Justiției din 04.12.2014, cât și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22.05.2015, care a fost menținută pe calea extraordinară de atac; - instanța incorect a invocat că inculpatul ar fi încălcat prevederile art.117 Cod de executare, deoarece alin.(1) al normei citate prevede în mod general evaluarea bunurilor supuse sechestrului, pe când alin.(2) al aceleiași norme, prevede că, dacă evaluarea bunurilor este dificilă ori debitorul sau creditorul nu sunt de acord cu valoarea bunului determinată de executorul judecătoresc, acesta din urmă va antrena în evaluare un evaluator în domeniu; - inculpatul a întreprins acțiunile în conformitate cu prevederile art.27 alin.(4) Cod de executare și a aplicat sechestrul asupra întregului lot de marfă; - incorect instanța a făcut trimitere la prevederile art.176 Cod de procedură civilă, deoarece la momentul aplicării sechestrului valoarea de piață a mărfii sechestrate era imposibil de stabilit, iar la cererea debitorului, după ce acesta a demonstrat documentar că valoarea bunurilor sechestrate depășește esențial valoarea acțiunii, s-a menținut sub sechestrul doar bunurile a căror valoare acoperea valoarea acțiunii; - dauna materială nu a survenit din vina executorului, dar din inacțiunea debitorului, care putea să se conforme prevederilor art.182 alin.(2) Cod de procedură civilă; - lipsește în acțiunile inculpatului și latura subiectivă a infracțiunii incriminate, deoarece prin acțiunile sale inculpatul nu a creat un pericol pentru buna desfășurare a activității de executare, iar prejudiciul material nu a survenit din vina lui, deoarece partea acuzării nu a prezentat probe prin care ar fi demonstrat că inculpatul a fost înștiințat despre expirarea termenului de valabilitate a mărfii sechestrate, și că nu ar fi acționat potrivit art.123 alin.(1) Codul de executare; - în cauză nu a fost just stabilit statutul părții vătămate, deoarece în calitate de parte vătămată figurează Sorbu Pjotr, pe când debitorul este persoana juridică SRL „Xxx”;

- inculpatul, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, cu respingerea acțiunii civile, pe motiv că dânsul nu este subiect al infracțiunii incriminate, în acțiunile sale lipsește latura obiectivă a infracțiunii imputate și anume, nu a fost constatat de instanță, prin care acțiunile dânsului ar fi depășit atribuțiile de serviciu, pe când la cauză există hotărârile judecătorești irevocabile, prin care se atestă legalitatea acțiunilor sale, hotărârile ce au efectul de putere a lucrului judecat, mai mult că, prin decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 04.12.2014, a fost respinsă solicitarea reprezentantului SRL „Xxx”, privind tragerea la răspundere

disciplinară, care are același efect ca și hotărârea judecătorească irevocabilă; - instanța nu a ținut cont că pentru angajarea răspunderii potrivit învinuirii aduse, este necesară săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, iar în lipsa caracterului vădit, răspunderea nu poate fi aplicată; - învinuirea este una neconcretă, deoarece potrivit acesteia dânsul se învinuiește că ar fi comis fapta prin exces de putere, dar potrivit art.123 alin.(2) Cod penal, executorul judecătoresc nu este funcționar public care reprezintă o autoritate publică, potrivit art.2 alin.(1) din Legea privind executorii judecătorești nr.113 din 17.06.2010, executorul judecătoresc este o persoană fizică investită de stat cu competențe de a îndeplini activități de interes public prevăzute de prezenta lege și de alte legi; - incorect instanța a constatat că în urma acțiunilor sale ar fi cauzat daune în proporții considerabile inetrilor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, pe când nu s-a indicat în ce aceste daune constau, indicând alternativ în calitate de părți vătămate niște persoane fizice, precum și juridice, în condițiile în care în calitate de parte vătămată și parte civilă l-a recunoscut la 11.04.2014 pe administratorul SRL „Xxx”, Pjotr Sorbu, care nu avea această calitate, ci doar reprezenta prin procura din 13.01.2014, pe administratorul și unicul asociat E.Revenco; - atât organul de urmărire penală, cât și instanța incriminându-i calificativul „soldate cu urmări grave”, nu le-au nominalizat, care ar fi acestea; - în acțiunile sale lipsește latura subiectivă a infracțiunii și anume, intenția, care l-a determinat la comiterea infracțiunii și care a fost scopul urmărit, ceea ce echivalează cu încălcarea gravă a dreptului la apărare și cu neprobarea existenței faptei infracțiunii; - simpla mențiune privind săvârșirea infracțiunii sau simpla reproducere a unui mijloc de probă, prin care se face o anumită descriere privind o pretinsă faptă penală, nu răspunde criteriilor legii privind sesizarea instanței de judecată, și sub aspectul dreptului la un proces echitabil conform art.6 CEDO, art.20, 26 din Constituția R.Moldova.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de procuror, de avocatul M.Kușnir în numele părții vătămate, de avocatul A.Zmeu în numele inculpatului și inculpatul N.Pașa.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului N.Pașa de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal.

Consecvent, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Pjotr Sorbu, a martorilor O.Tatarova, M.Percic, V.Cotici, V.Gorencu, A.Guțu, D.Guțu, G.Cotoman, cât și prin probele scrise - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 27.03.2014, de ridicare a documentelor ce conțin secret bancar din 18.06.2014, titlu executoriu nr.2e-756 din 18.01.2014, încheierea executorului judecătoresc privind numirea documentului executoriu spre executare și intentarea procedurii de executare nr.019-1379 din 21.02.2014, procesul-verbal de sechestru și/sau ridicarea bunurilor nr.019-1379 din 21.01.2014, întocmit de executorul judecătoresc, încheierea executorului judecătoresc privind anularea parțială a măsurilor de asigurare a executării nr.019-1379 din 06.02.2014, încheierea executorului judecătoresc privind evaluarea bunurilor

sechestrare nr.019-1001r din 11.02.2014, încheierea executorului judecătoresc privind anularea măsurilor de asigurare a executării nr.019-1001r din 21.02.2014, încheierea executorului judecătoresc privind anularea măsurilor de asigurare a executării nr.019-1379 din 12.03.2014, încheierea Judecătorei Botanica, mun.Chișinău nr.27-34 din 25.03.2014 privind anularea încheierii executorului judecătoresc nr.019-1379 din 12.03.2014, decizia Curții de Apel Chișinău nr.2r-1063 din 22.05.2014 privind casarea încheierii Judecătorei Botanica, mun.Chișinău din 25.03.2014, în partea ce ține de anularea încheierii executorului judecătoresc nr.019-1379 din 12.03.2014, srisoarea executorului judecătoresc din 16.06.2014, adresată SRL „Xxx” în vederea examinării posibilității transmiterii la păstrare a lotului de pește și crevete congelate, sechestrare la 21.01.2014, în scopul comercializării și depunerea mijloacelor financiare la conturile SRL, încheierea executorului judecătoresc privind transmiterea peștelui și crevetelor congelate la păstrare nr.019-1379 din 03.07.2014, raportul de evaluare a valorii de piață a mărfii de import (pește congelat), executant SRL „Muscat”, beneficiar SRL „Xxx”, dosarul civil nr.2e-756 din 13.01.2014 la cererea de chemare în judecată a SRL „Xxx” către SRL „Xxx”, privind încasarea datoriei în sumă de 40882,40 euro, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.03.2014, contractul de depozitare nr.36 din 19.09.2013 încheiat între ÎS „Moldresurse” și SRL „Xxx”, contractele de depozitare nr.108D din 06.12.2013 și 19.12.2013 încheiate între SRL „Dilondi Grand” și SRL „Xxx”, facturile de expediție seria WB nr.0984092 din 17.02.2014, seria WB nr.0984119 din 19.02.2014, seria WB nr.0984137 din 21.02.2014, seria WB nr.0984161 din 24.02.2014, seria WB nr.0984243 din 06.03.2014, seria WB nr.0984256 din 07.03.2014, seria WB nr.0984270 din 10.03.2014, seria WB nr.0984323 din 12.03.2014, seria WB nr.0602441 din 07.12.2013, seria WB nr.0602426 din 07.12.2013 dintre furnizorul SRL „Dilondi Grand” și beneficiarul SRL „Xxx”, cotorul certificatului sanitar-veterinar, seria SP nr.0100492 din 13.12.2013 a peștelui congelat și produselor de mare în asortiment, demersurile inspectorului superior al DMSA Chișinău, V.Cotici către administrația SRL „Dilondi Grand” din 04.04.2014 și 14.04.2014 privind expirarea termenului de valabilitate a unui lot de pește și crevete congelate, depozitate în camera frigorifică nr.33, proprietar SRL „Xxx”, raportul pe activitatea SRL „Xxx” pe perioada 01.01.2013 - 08.04.2014, scrisoarea de răspuns a șefului Direcției pentru Siguranța Produselor Alimentare a mun.Chișinău, R.Vengher nr.397 din 23.06.2014, privind rezultatul examinării lotului de pește și crevete congelate cu termenul de valabilitate expirat, care aparțin SRL „Xxx”, comunicat informativ, nr.140130-163053 din 30.01.2014, privind disponibilul în conturile bancare ale SRL SRL „Xxx”, factura seria WB nr.19/1351 din 19.09.2014 de nimicire a 4270 kg de pește și crevete congelate (patru poziții), cu termenul de valabilitate expirat, actul privind rezultatele inspectării financiare tematice a activității economico-financiare a SRL „Xxx” desfășurate în perioada 10.09.2013 - 31.08.2014, potrivit căruia SRL în baza declarațiilor vamale a import 39 497,80 kg pește în asortiment în valoare totală de 1 493 025,60 lei (fără TVA), dintre care 28 177,27 kg în sumă de 1 114 459,091 lei (fără TVA) au fost eliberate de la depozit spre vânzare, iar 4 270,00 kg în sumă de 142 526,72 lei (fără TVA) au fost predate spre nimicire.

În context, instanța de apel a considerat că sunt juste concluziile primei instanțe și, fiind solidară cu aceasta, a conchis că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal, din care cert rezultă că N.Pașa, prin acțiunile sale a depășit atribuțiile de serviciu.

Totodată, instanța de apel a respins afirmația părții apărării, precum că inculpatul nu este subiect special al infracțiunii incriminate, deoarece în virtutea drepturilor și obligațiilor funcționale acordate prin lege, executorul judecătoresc conform prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, se înscrie în categoria persoanelor publice, acesta potrivit licenței nr.019 din 06.08.2010, este licențiat să exercite activitate de executor judecătoresc, prin Ordinul Ministrului Justiției nr.345 din 13.09.2010, fiind investit cu atribuții de exercitare a activității de executare, iar potrivit art.2 alin.(1) și (3) din Legea privind executorii judecătorești, nr.113 din 17.06.2010, executorul judecătoresc este persoană fizică investită de stat cu competența de a îndeplini activități de interes public prevăzute de prezenta lege și de alte legi. În exercitarea atribuțiilor de serviciu, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat. Doar executorul judecătoresc licențiat și investit în condițiile prezentei legi poate efectua executarea silită, de unde s-a prezumat că prin acțiunile sale inculpatul a atentat la relațiile sociale ce garantează buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, prin neîndeplinirea obligațiilor de serviciu în mod corect și încălcarea drepturilor și intereselor ocrotite de legea persoanei juridice SRL „Xxx”, care au dus la pierderea bunurilor, prin expirarea termenului de valabilitate și sistarea activității.

Astfel, instanța a conchis că executorul judecătoresc a aplicat sechestrul asupra unor bunuri ce depășesc în mod vădit valoarea bunurilor cu care a fost investit prin titlul executoriu, or, titlul executoriu emis de Judecătoria Râșcani, mun.Chișinău nr.2e-756 din 18.01.2014 este în sumă de 40 882,40 euro, echivalentul a 727 450 lei, însă prin procesul-verbal privind aplicarea sechestrului din 21.01.2014 a fost aplicat sechestrul pe bunuri în valoarea de 1 493 025,60 lei (fără TVA), potrivit actului de inspecție financiară din 04 noiembrie 2014, valoarea căroră în mod vădit depășește valoarea stabilită în actul supus executării. Or, în partea ce excede suma indicată în titlul executoriu, executorul judecătoresc nu era în drept să aplice măsuri de asigurare, iar acțiunile acestuia în parte dată au fost săvârșite fără a fi împuternicit conform normelor legale de a le săvârși, prin ce au fost ignorate prevederile art.117 alin.(1) Cod de executare și art.176 alin.(2) Cod de procedură civilă, deoarece a aplicat sechestrul pe peștele și crevetele congelate ale agentului economic în sumă de 1 493 025,60, neincluzând intenționat valoarea contabilă a acestora.

La fel, instanța de apel a respins alegațiile părții apărării, precum că în temeiul art.27 alin.(4) Cod de executare, inculpatul era în drept să aplice sechestrul asupra tuturor bunurilor debitorului, deoarece instanța de judecată nu a indicat expres bunurile pe care se aplică măsurile de asigurare, deoarece potrivit aceluiași art.27 alin.(4) Cod de executare, aceste acțiuni urmează să fie întreprinse în conformitate cu art.176 Cod de procedură civilă, unde în alin.(2) este indicat expres că măsurile de asigurare se aplică în limita valorii revendicărilor din acțiune, fapt ce nu a fost respectat la caz.

Instanța de apel a respins argumentele procurorului și ale avocatului în numele SRL „Xxx”, precum că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate atât în baza art.328 alin.(1), cât și în baza art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, or, prima instanță corect a stabilit că, la caz, sunt aplicabile prevederile art.30 Cod penal, și acțiunile incriminate urmează a fi reținute ca o infracțiune unică prelungită, deoarece au fost săvârșite mai multe acțiuni care, în cumul, alcătuiesc o singură infracțiune, acestea fiind săvârșite de aceeași persoană, cu un singur scop.

Respins de instanță a fost și argumentul procurorului, prin care s-a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile, pe motiv că prima instanță just a admis acțiunea

civilă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța civilă, deoarece, potrivit actului inspecției financiare din 04.11.2014 pierderile SRL „Xxx” au fost facturate la prețul de intrare la păstrare, în sumă de 207 600,00 lei însă, conform evidenței contabile, bunurile deteriorate și eliberate spre nimicire au fost decontate la suma de 142 526,72 lei (fără TVA), suma dată este costul produsului comercial și fără TVA, totodată a fost indicată majorarea cheltuielilor în scopul financiar în mărime de 65 073,28 lei, așa că pentru stabilirea exactă a prejudiciului era necesară administrarea probelor suplimentare care ar fi dus la amânarea cauzei.

De asemenea, instanța de apel a considerat că și pedeapsa stabilită de prima instanță sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de executor judecătoresc pe un termen de 10 ani este una oportună și eficientă în sensul corectării și reeducării inculpatului, la care instanța a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75-78 Cod penal, reieșind din caracterul prejudiciabil și gradul de pericol social al faptei comise, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de gravitatea relațiilor sociale lezate, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, soluție ce corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de individualizare și stabilire a pedepsei.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recurs ordinar:

- inculpatul care, invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, cu respingerea acțiunii civile, pe motiv că instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel, prin ce i-au lezat dreptul la un proces echitabil în sensul definit de art.6 § 1 CEDO și anume: - nu s-au expus asupra prevederilor art.90 Cod de executare, normă ce impune executorului judecătoresc de a ține cont de prioritatea interesului creditorului, dar și că consecutivitatea urmăririi se stabilește de creditor, situație ce exclude existența vreunui exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu; - că lipsește fapta prejudiciabilă incriminată în acțiunile sale, de rând ce intentarea procedurii de executare a fost realizată în temeiul Legii și a dispozițiilor instanței de judecată, acțiuni ce au fost în corespundere cu prevederile legale, fapt constatat prin hotărâri judecătorești irevocabile, care au examinat legalitatea acestor acțiuni; - că la caz dânsul a respectat, dar nu a neglijat, prevederile art.27 alin.(4), 117 alin.(1) Cod de executare și art.176 alin.(2) Cod de procedură civilă; - că acțiunile sale nu întrunesc latura obiectivă a infracțiunii incriminate, deoarece lui i se incriminează două capete de învinuire - sistarea nejustificată a întregii activități a SRL „Xxx” prin emiterea încheierii privind primirea documentului executoriu spre executare și intentarea procedurii de executare, în scopul executării documentului executoriu, prin aplicarea în lipsa administratorului sau reprezentantului debitorului, sechestrului pe peștele și crevetele congelate ale acesteia în sumă de 2 030 291 lei, neindicând intenționat în procesul-verbal de sechestrul valoarea de contabilitate a acestora, precum și a aplicat sechestrul și pe mijloacele bancare a SRL „Xxx” în sumă de 46 127,29 lei, astfel că acțiunile sale ies din limitele competenței funcționale; - că ar fi dat dovadă de exces de putere depășindu-și atribuțiile sale de serviciu, iar săvârșind fapta a admis survenirea daunelor intereselor publice sau a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice și dorind acest lucru, a continuat șirul acțiunilor ilegale pasibile de răspundere prin adoptarea închierilor de executare, prin ce a prejudiciat grav situația economică a întreprinderii, a sistat activitatea acesteia, fiind lipsită de posibilitatea de a-și achita datoriile față de furnizorii de marfă, achitarea salariilor angajaților, inclusiv pentru alte utilități, iar prin expirarea

termenului de valabilitate la anumite cantități de pește și crevette a cauzat daune în proporții considerabile în sumă de 313 565 lei, însă reținând prevederile art.123 alin.(2) Cod penal, dânsul nu este funcționar public care ar reprezenta o autoritate publică, potrivit art.2 alin.(1) din Legea privind executorii judecătorești, executorul este o persoană fizică investită de stat cu competențe de a îndeplini activități de interes public prevăzute de lege și de alte legi, astfel că dânsul este persoană autorizată sau investită să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public; - instanțele reținând că dânsul ar fi depășit atribuții de serviciu, nu au demonstrat prin ce acțiuni dânsul ar fi comis fapta delictuală, pe când art.3 din Legea privind executorii judecătorești, actul întocmit de executorul judecătoresc este un act procesual de autoritate publică, are forță probantă, se prezumă a fi legal, iar în cazul când este întocmit în cadrul procedurii de executare, poate fi contestat în modul stabilit de Codul de executare, iar fiind contestate, actele emise de el au fost recunoscute legale prin hotărârea judecătorească irevocabilă, de unde se prezumă că dânsul nu a depășit, nici vădit, nici în alt mod, limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin Lege; - incorect instanțele fac trimitere că dânsul ar fi încălcat dispozițiile art.176 alin.(2) Cod de procedură civilă și art.117 alin.(1) Cod de executare, fără a ține seama de prevederile art.27 alin.(4) Cod de executare și de faptul că evaluarea bunurilor sechestrate a fost realizată de către debitor, cu scoaterea ulterioară de sub sechestru a bunurilor valoarea cărora depășea suma asigurată, ceea ce dovedește că dânsul a acționat conform Legii; - nu au reținut instanțele nici prevederile art.123 alin.(1) Cod de executare, care expres prevede că persoana căreia i s-a dat bunul spre păstrare va informa executorul judecătoresc despre expirarea termenului de valabilitate a mărfii sechestrate, însă în pofida acestor cerințe, dânsul nu a fost înștiințat de către debitor, astfel că expirarea termenului de valabilitate a bunului se datorează din cauza inacțiunii ilicite a debitorului; - instanțele nu au argumentat care acțiuni ale sale ar fi soldat urmări grave, expunându-se doar cu titlu general asupra acestor aspecte prin citarea noțiunilor și a raportului dintre suma pretinsului prejudiciu și valoarea acțiunii; - nu au indicat instanțele în hotărârile judecătorești în ce constau daunele în proporții considerabile intereselor publice și în ce constau daunele în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, alternativ indicând în calitate de parte vătămată persoana juridică SRL „Xxx”, în condițiile în care, în calitate de parte vătămată și parte civilă a fost recunoscut administratorul Pjotr Sorbu, deși nu avea această calitate, fiindcă reprezenta, în bază de procură, pe administratorul și unicul asociat al societății indicate E.Revenco;

- avocatul A.Zmeu în numele inculpatului care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocând aceleași motive similare enunțate în recursul ordinar declarat de inculpat;

- avocatul V.Grosu în numele inculpatului și inculpatul care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8), 13) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, deoarece, la caz, a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice ca parte integrantă a unui proces echitabil, garantat de art.1, 20 din Constituție și art.6 CEDO, elementul crucial în acest proces penal, neglijat de instanțe, a fost pre-existența unui proces civil și a unei proceduri

disciplinare împotriva inculpatului, pe marginea aceluiași fapte, soldate cu hotărâri irevocabile până a fi pronunțată sentința în cadrul procesului penal, acestea având puterea lucrului judecat; - instanțele au reținut faptul că depășirea limitelor drepturilor acordate prin lege subiectului s-a manifestat prin aplicarea sechestrului asupra unor bunuri ce depășesc în mod vădit valoarea bunurilor cu care a fost investit executorul judecătoresc prin titlul executoriu... prin procesul-verbal privind aplicarea sechestrului, apreciind că aplicarea sechestrului pe conturile bancare drept daune considerabile survenite prin stoparea activității victimei în rezultatul acțiunilor efectuate prin aplicarea sechestrului pe mijloacele bancare din conturile acesteia, pe când la caz există hotărâri judecătorești care au dat apreciere aceluiași fapte comise de aceeași persoană și anume, decizia Curții de Apel Chișinău din 22.05.2014, prin care acțiunile executorului judecătoresc au fost considerate legale și decizia din 04.12.2014 a Colegiului disciplinar al executorului judecătoresc, prin care s-au contestat acțiunile acestuia, în urma căreia s-a stabilit că executorul judecătoresc a întreprins acțiuni de stabilire a consecutivității urmăririi bunurilor și a modului de executare a documentului executoriu, de comun acord cu părțile procedurii de executare, ținând cont de prevederile art.90 Cod de executare, făcând trimitere ca aplicabilă speței la hotărârea CtEDO în cauza Lungu și alții vs România din 21.10.2014 și decizia CSJ din 31.01.2017 în privința lui G.Donos; - instanțele de fond calificând și recunoscându-l vinovat pe inculpat în baza art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, au constatat depășirea limitelor drepturilor acordate prin lege manifestată prin acțiunea unică de aplicare a sechestrului pe pește și crevete prin procesul-verbal din 21.01.2014, dar își argumentează poziția că acțiunile reținute în seama inculpatului reprezintă deja o infracțiune unică prelungită; - incorectă este făcută constatarea că aplicarea sechestrului pe mijloacele bancare din conturile părții pot constitui drept daune considerabile survenite prin stoparea activității victimei și în același rând daune considerabile, astfel nu s-a făcut deosebire dintre faptă și urmările prejudiciabile; - incorect instanțele au reținut prin fapta constatată că inculpatul, la aplicarea sechestrului pe bunuri, intenționat nu a inclus valoarea de contabilitate a acestora în procesul-verbal din 21.01.2014, pe când valoarea de contabilitate și valoarea de piață a mărfii sunt lucruri diferite, mai mult că inculpatul, potrivit art.117 alin.(1) Cod de executare și art.176 alin.(2) Cod de procedură civilă, care prevăd procedura de evaluare a bunurilor sechestrate la prețurile medii de piață din localitatea respectivă, dar nu în funcție de valoarea de contabilitate, just a aplicat sechestrul pe bunurile debitorului, care, nefiind de acord cu valoarea bunurilor sechestrate, a prezentat un raport de evaluare la 05.02.2014, iar la 06.02.2014, părțile de comun acord, au convenit asupra anulării parțiale a sechestrului aplicat în temeiul procesului-verbal anterior, prin scoaterea de sub sechestr a pozițiilor nr.14 și nr.15, stabilind în comun modalitatea de executare a documentului executoriu, așa cum prevede art.90 alin.(1) Cod de executare; - restul acțiunilor întreprinse de inculpat prin emiterea încheierii din 12.03.2014 au constituit activități legale de executarea documentului executoriu în cadrul unei proceduri de executare, aplicabile speței fiind și cauza G.Donos; - cu privire la semnul calificativ „depășirea în mod vădit a atribuțiilor de serviciu”, sub aspectul vizat instanțele au ignorat să se expună asupra prevederilor art.123 alin.(1), 120 Cod de executare, din care rezultă că inculpatul nu a fost înștiințat de către creditor sau altcineva despre expirarea termenului de valabilitate a mărfii sechestrate, precum și nu avea dreptul de a întreprinde vreo acțiune în privința bunurilor sechestrate în lipsa acordului creditorului; - nu a fost motivat corect de instanțe nici consecințele prejudiciabile, ca daune considerabile, prin

stoparea activității părții vătămate în rezultatul aplicării sechestrului pe mijloacele bancare din conturile acesteia, pe când inculpatul a aplicat sechestrul pe conturile bancare ca măsură de asigurare în limita dispusă de instanța de judecată, cauzarea prejudiciului în proporții deosebit de mari prin expirarea termenului de valabilitate a unei părți a bunurilor sechestrate 4270 kg de pește și crevete congelate în valoare de 142 526,72 lei, fără însă a fi evaluate separat cantitățile de pește cu termen de valabilitate expirat, care constituie doar patru poziții, ceea ce limitează apărarea în a combate suma prejudiciului, iar în ce privește semnul calificativ „soldate cu urmări grave”, instanțele au reținut de două ori suma prejudiciului, o dată în calitate de daune considerabile și o dată ca urmări grave, ceea ce contravine art.3 Cod penal, menționând în acest context hotărârea CtEDO în cauza Işikirik vs Turcia din 14.11.2017; - nu s-a dovedit legătura cauzală dintre faptă și urmări, fiindcă prin încheierea din 21.02.2014, N.Pașa a dispus anularea sechestrului pe peștele indicat la pct.1, 2, 7.1. și 12, iar prin încheierea din 12.03.2014, a plasat din nou sechestrul pe peștele la nr.1, 2, 7.1. și 12, eliberându-le de sub sechestrul pe cel de la pct.3, 4, 6, 8, 9, 10, 11 și 13, instanța de apel a constatat expirarea termenului de valabilitate a peștelui inclus la pct.12, 13, 14 și 7.2., însă peștele „Biban de mare (pește roșu)” 780 kg și „Grenadier” 2231 kg, a fost liberat de sub sechestrul prin încheierea din 21.02.2014 și plasat din nou sub sechestrul la 12.03.2014, astfel legătura dintre fapta imputată (procesul-verbal de sechestrul din 21.01.2014) și dauna prin expirarea termenului de valabilitate a peștelui sus menționat se întrerupe și nu mai există, în această perioadă marfa putea fi comercializată, iar potrivit declarațiilor victimei SRL „Xxx” în cadrul procedurii civile rezultă că peștele a fost realizat; - lipsește la caz și latura sibiectivă a infracțiunii, deoarece inculpatul a realizat integral toate măsurile pentru a nu admite survenirea termenului de expirare a valabilității mărfii și a oferi părților, în ordinea stabilă de Lege, posibilitatea de a comercializa marfa sechestrată; - instanța de apel a ignorat prevederile art.10 Cod penal și incorect nu a dispus aplicarea principiului retroactivității legii penale mai blânde în privința inculpatului, de rând ce din actele cauzei rezultă că acesta a fost recunoscut vinovat pentru faptul că, prin acțiunile sale de depășire a atribuțiilor de serviciu, ce ar fi fost comise în anul 2014, soldate cu urmări grave, a cauzat un prejudiciu în proporții deosebit de mari în mărime de 142 526,72 lei, însă în urma modificărilor operate prin Legea nr.207 din 07.11.2016, prejudiciul cauzat se încadrează în proporții mari;

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu motivele invocate și materialele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor ca fiind neîntemeiate, Colegiul penal concluzionează că recursurile urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal menționează că, potrivit art.415 alin.(1) lit.2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror noi

probe prezentate instanței de apel, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să argumenteze decizia adoptată invocând temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului.

Consecvent, potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral, atât în fapt, cât și în drept, de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe. În baza apelului se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizându-se și posibilitatea administrării de noi probe.

Potrivit art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, în partea descriptivă a sentinței de condamnare urmează a fi descrisă fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

În cazul examinat, instanța de apel, respingând apelurile declarate atât de partea acuzării, cât și de partea apărării, a reținut aceiași faptă constatată de prima instanță, care nu întocmai a respectat cerințele art.394 și art.417 Cod de procedură penală.

Astfel, după cum rezultă din actele cauzei, conform învinuirii înaintate, Pașa Nicolae a fost pus sub învinuire pentru faptul că, *„Conform licenței nr.019 din 06.08.2010, N.Pașa este licențiat să exercite activitate de executor judecătoresc, prin Ordinul Ministrului Justiției nr.345 din 13.09.2010, fiind investit cu atribuții de exercitare a activității de executare. Potrivit art.(2) alin.(1) și alin.(3) din legea privind executorii judecătorești, nr.113 din 17.06.2010, executorul judecătoresc este persoana fizică investită de stat cu competența de a îndeplini activități de interes public prevăzute de prezenta lege și de alte legi. În exercitarea atribuțiilor de serviciu, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat. Activitatea executorului judecătoresc se desfășoară în condițiile legii, cu respectarea drepturilor și a intereselor legitime ale părților în procedura de executare și ale altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, apartenență politică, avere, origine socială sau de orice alt criteriu.*

Însă, potrivit sentinței, instanța a constatat că, *„Pașa Nicolae, având spre executare Titlu executoriu nr.2e-756/14 din 18.01.2014, eliberat de Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău, judecător Iorgov Steliana, prin încheierea nr.019-1379/14 din 21.01.2014 a aplicat sechestrul pe conturile bancare, pe bunurile mobile și imobile ale pârâtului SRL "Xxx" în limita sumei de 40882,40 euro, echivalentul a 732645,31 lei, adjudecată în cadrul unui proces civil la cerearea de chemare în judecată SRL „Disvelcom-Părim ...”.*

„În virtutea drepturilor și obligațiilor funcționale acordate prin lege, executorul judecătoresc conform prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, se înscrie în categoria persoanelor publice.”

Iar aliniatele 8, 10, 13 din învinuire nu au fost descrise în sentință, și anume:

„Prin urmare, valoarea totală a sechestrului aplicat de executorul judecătoresc....sistând astfel nejustificat întreaga activitate a agentului economic”.

Tot el,...sesizând că acțiunile sale ies din limitele competenței funcționale...a continuat șirul acțiunilor ilegale...”.

Deși prin încheierea... bunurile indicate în procesul-verbal de sechestrul la pct.

nr.1, nr.2, nr.7.1. și nr.12 erau libere de sechestrul, între timp fiind scoase din depozit de către proprietarul acestora SRL „Xxx” ... ”

Instanța de apel, fără a corecta eroarea comisă de către prima instanță la constatarea faptelor imputate inculpatului și fără să țină cont de prevederile art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, a reținut aceeași situație de fapt în modul în care a fost stabilită de către prima instanță, concluzionând că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată prevăzută de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal - *exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave*, prin ce a admis o eroare de drept gravă.

Eroarea de drept comisă, nu oferă posibilitatea instanței de recurs de a trage concluzii asupra probatoriului verificat și apreciat de către instanța de apel, și anume în aspectul dacă probele la care se face trimitere, confirmă starea de fapt reținută de prima instanță sau învinuirea sub care a fost pus inculpatul, în consecință și în aspectul încadrării juridice a faptei.

Colegiul penal atestă că, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, potrivit art.414 alin.(5) Cod de procedură penală.

Analizând decizia instanței de apel se constată că, instanța a examinat și s-a expus arbitrar asupra motivelor invocate în apelurile părții apărării descrise la pct.3 al prezentei decizii, prin ce a încălcat prevederile art.6 CEDO, și nu s-a expus asupra următoarelor motive:

- că incorect prima instanță a făcut trimitere la prevederile art.176 Cod de procedură civilă, deoarece la momentul aplicării sechestrului valoarea de piață a mărfii sechestrate era imposibil de stabilit, iar la cererea debitorului, după ce acesta a demonstrat documentar că valoarea bunurilor sechestrate depășește esențial valoarea acțiunii, s-a menținut sub sechestrul doar bunurile a căror valoare acoperea valoarea acțiunii;

- că incorect s-a invocat că inculpatul ar fi încălcat prevederile art.117 Cod de executare, deoarece alin.(1) al normei citate prevede în mod general evaluarea bunurilor supuse sechestrului, pe când alin.(2) al aceleiași norme, prevede că, dacă evaluarea bunurilor este dificilă ori debitorul sau creditorul nu sunt de acord cu valoarea bunului determinată de executorul judecătoresc, acesta din urmă va antrena în evaluare un evaluator în domeniu;

- că legalitatea acțiunilor inculpatului au fost confirmate prin decizia Colegiului disciplinar al executorului judecătoresc de pe lângă Ministerul Justiției din 04.12.2014 (f.d.161-166 v.3), cât și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22.05.2015.

Instanța de recurs atestă că, motivele din apel trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, confruntându-le cu întreg materialul probator al cauzei. Motivele apelului expuse în pct.3 din prezenta decizie, de fapt, sunt fondul apelului și neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

De asemenea, Colegiul penal reține că inculpatului i se incriminează că dânsul, potrivit procesului-verbal de sechestrul din 21.01.2014, fără a include intenționat valoarea de contabilitate a mărfii a plasat sub sechestrul - 1. 1482 kg de pește „Somon

6-9 kg”; 2. 1565,80 kg de pește „Somon 1 kg”; 3. 1015,8 kg de pește „Chetă 9-12 LSB”; 4. 2810 kg de pește „Păstrăv 1-2 kg”; 6. 535,9 kg fileu de pește „Chetă C”; 7.1. 658 kg de „Crevete M 500 gr”; 7.2. 1169 kg de „Crevete 500-1000 gr”, 6-7 kg; 8. 492 kg de fileu de pește „Păstrăv”; 9. 780 kg de pește „Biban de mare (pește roșu)”; 10. 2320 kg de pește „Zubatca”; 11. 2231 kg de pește „Grenadier”; 12. 390 kg de pește „Halibut 2-3 kg”; 13. 80 kg fileu de pește „Hering”; 14. 15 700 kg de pește „Salaca 15+”; 15. 3800 kg de pește „Păstrăv 1-3 kg” - în sumă de 2030291 lei, cât și pe conturile bancare soldul căruia constituie 46127,79 lei, suma totală constituind 2076418,80 lei, adică cu mult peste valoarea acțiunii, sistând nejustificat întreaga activitate a agentului economic.

Instanța sub aspectul vizat nu a elucidat dacă acțiunile inculpatului au fost sau nu contrare prevederilor art.117 alin.(2) Cod de executare, dacă marfa plasată sub sechestrul a depășit cu mult valoarea acțiunii, reieșind din circumstanța că debitorul, nefiind de acord cu valoarea bunurilor sechestrate, a prezentat raportul de evaluare la 05.02.2014, iar la 06.02.2014, părțile au convenit asupra anulării parțiale a sechestrului, prin scoaterea de sub sechestrul a mărfii indicate la pozițiile 14 și 15, care constituie suma 727450 lei, marfă care a fost comercializată de debitor.

La fel, imputându-se inculpatului că dânsul, prin acțiunile sale, a sistat nejustificat întreaga activitate a agentului economic aplicând sechestrul pe conturile bancare, instanța nu a făcut referință prin ce anume s-a manifestat stoparea activității întreprinderii, perioada de stopare, prejudiciul concret ce s-a adus întreprinderii, reieșind din faptul că sechestrul pe conturile bancare a fost aplicat de inculpat ca măsură de asigurare în limita dispusă de instanța de judecată și încheierea în această parte a fost menținută prin hotărârile judecătorești din 25.03.2014 și 22.05.2014 (f.d.331-335 v.2).

Sub aspectul vizat, instanța reține că prin încheierea nr.019-1001r/14 din 21.02.2014, s-a dispus anularea sechestrului pe pozițiile 1, 2, 7.1 și 12.

La solicitarea SRL „Xxx” din 12.03.2014, s-a solicitat anularea sechestrului aplicat prin încheierea din 21.01.2014 pe pozițiile 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11, 13, cu menținerea sechestrului pe pozițiile 1, 2, 7.1 și 12.

Astfel, prin încheierea din 12.03.2014, a fost anulată încheierea din 21.02.2014 și parțial procesul-verbal de sechestrul din 21.01.2014, cu eliberarea pozițiilor 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11, 13 și menținerea sechestrului pe mărfurile plasate la pozițiile 1, 2, 7.1, 12, care prin decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 22.05.2014 a fost menținută ca justă, prin care acțiunile inculpatului au fost considerate legale și întemeiate.

Ulterior, lotul de marfă prevăzut la pozițiile nr.1, 2, 7.1, 12 al procesului-verbal de sechestrul din 21.01.2014, a fost transmis la păstrare reprezentantului SRL „Xxx”, cu posibilitatea comercializării mărfii la prețurile indicate în raportul de evaluare prezentat de către SRL „Xxx”.

Inculpatului i se incriminează că, din cauza acțiunilor sale ilegale, a expirat termenul de valabilitate la 4 cantități de pește și crevete, și anume - nr.9. 780 kg de pește „Biban de mare”, nr.10. 2320 kg de pește „Zubatca”, nr.11. 2231 de pește „Grenadier” și nr.7.1. 658 kg „Crevete M 500 gr”, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave, în sumă de 142 526,72 lei.

Instanța de apel reținând în acțiunile inculpatului cauzarea prejudiciului sus menționat nu a indicat separat valoarea fiecărei cantități de pește cu termen de

valabilitate expirat pe cele 4 poziții, și nu a stabilit dacă inculpatul a fost informat și cunoștea de iminența termenului de valabilitate a bunurilor sechestrate, potrivit cerințelor art.120, 123 alin.(1) Cod de executare.

Reținând în acțiunile inculpatului cauzarea prejudiciului, prin expirarea termenului de valabilitate a poziției 7.1. 658 kg de „Crevete M 500 gr”, 5 kg, instanțele nu au verificat cantitatea acestora de facto, deoarece, potrivit materialelor cauzei, rezultă că conform datelor contabile, la 31.03.2014 la depozitul SRL „Xxx” se păstrau 630 kg de „Crevete 5 kg”, (f.d.330 v.2, f.d.68 v.1), iar potrivit declarațiilor martorilor O.Taranova, M.Percic, V.Cotici, V.Gorenco de la 28.02.2014 până la 12.03.2014 SRL „Xxx” a luat, în baza încheierii din 21.02.2014, de la depozit 28 kg „Crevete congelate 5kg” (f.d.246, 256, 262-264, 270, 283, 295 v.2) . Tot din materialele cauzei rezultă că SRL „Xxx” a ridicat marfa din pozițiile 1, 2, 7.1. și 12, care a fost vândută (f.d.46, 55 v.1).

Totodată, din demersul întocmit de către inspectorul superior DMSA Chișinău, V.Cotici și depozitarii SRL „Dilioni Grnd, M.Percic, T.Pascal și V.Gorenco la 04.04.2014, rezultă că cantitatea de pește congelat „Zubatca” expirat la 12.03.2014 și 16.03.2014 nici nu se regăsește înscrisă în certificatul sanitar-veterinar formularul nr.2, seria SP nr.0100492 din 13.12.2013 eliberat de DMSA Chișinău (f.d.303-304 v.2). Iar potrivit actului inspecției financiare din 04.11.2014, au fost transmise spre nimicire conform facturii seria WB 1911351 din 15.09.2014 - 1848,00 kg de pește „Zubatca”, 1012,00 kg de pește „Grenadier”, 780,00 kg de pește „Biban de mare” și 630,00 kg „Crevete M 500 gr”. Instanțele nu au stabilit dacă cantitatea de pește congelat „Zubatca”, potrivit legislației în vigoare, putea sau nu fi comercializat dacă nu ar fi expirat termenul de valabilitate, ținând cont că nu a fost înscrisă în certificatul sanitar-veterinar și dacă aceasta a fost nimicită în legătură cu faptul dat sau din motivul imputat inculpatului.

În concluzie, Colegiul penal constată că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și hotărârea contestată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, eroare de drept cuprinsă de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, deoarece eroarea dată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe, prin prisma art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, prezența sau lipsa în acțiunile inculpatului a infracțiunii incriminate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și recursurile declarate, să respecte prevederile art.394, 414 Cod de procedură penală, inclusiv să țină cont de Hotărârile Guvernului nr.572 din 19.07.2017 și a Curții Constituționale din 01.03.2016, nr.33 din 07.12.2017 și nr.22 din 27.06.2017, și în dependență de datele obținute, să

pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(4), 434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocații Grosu Vladimir și Zmeu Alexandru în numele inculpatului și de inculpatul Pașa Nicolae, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui Pașa Nicolae și dispune rejudecarea cauzei în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 17 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun